

not at være en dristigt Forudsætning, at dets Mening om et saa fuldstændigt nyt Forslag som det, der blev vedtaget her ved 2den Behandling ved Affattelsen af § 3, skulde være færdigt. Det er Grunden, hvorfor jeg ved 2den Behandling fra raadede Vedtagelsen af dette Endringsforslag, og det er Grunden, hvorfor jeg nu her ved tredje Behandling tilraader Vedtagelsen af det af mig stillede Endringsforslag, hvorved jo Forslaget i det Væsentlige vil vende tilbage til dets oprindelige Stikfælde, idet jeg holder mig forvissset om, at Lovforslaget i saa Tilfælde vil have en ganske anden Udsigt til at blive Lov end i den Stikfælde, hvori det foreligger fra anden Behandling. Jeg skal endnu kun udtale om Endringsforslaget under Nr. 3 af Udvalgets Mindretal, som jo gaar ud paa, at hele den omtvistede § 3 skal udgaa, at jeg vil beklage, om man vil foretrække dette Endringsforslag fremfor det af mig stillede, idet jo derved den Sættelse for Lillebeltsfarten, der var neblagt i Lovforslaget, vilde forsvinde. Men naar man fra dette Things Side, hvis Anbefaling af Lillebeltskippernes Andragende det jo nærmest skyldes, at Lovforslaget overhovedet er kommet frem, vil vedtage Lovforslaget uden nogenomhelst Fyldestgjøvelse, helt eller delvis, af Lillebeltskippernes Ønske, der, som sagt, har foranlediget selve Lovforslaget, kan jeg i og for sig ikke have Noget at indvende imod at modtage Lovforslaget ogsaa uden denne Paragraf. Det vil ganske vist derved komme til at se noget hurtigst ud, men for mig vil det ikke være nogen Uanskelighed ved desuagtet at modtage det. Jeg stylder at gjøre Thinget opmærksom paa, at, dersom det skulde foretrække Endringsforslaget under Nr. 3 fremfor den af mig anbefalede Omformning af § 3, vil der jo ganske vist være Afskilligt mere i Lovforslaget, som med god Grund kunde gaa ud. Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, er jo paa en Maade en Kodifikation af Bestemmelserne angaaende Skibsafgifterne, idet der i dette Forslag ogsaa er optaget Bestemmelser, som findes i nugældende Love. Naar man nu vil indskrænke hele Lovens Virksomhed til blot at ophæve Afgiften af indenriggt Skibsfart, vil det se noget hurtigst ud, at man bruger disse Omstøb for at komme frem med den simple Bestemmelse, som kunde være afgjort med to Linier, istedetfor at Forslaget da, endogsaa efter at § 3 er udstemt, vil omsatte 3 Paragrafer. Det er kun denne Bemærkning, jeg tror at stylder det ærede Thing; selvfølgelig er der ikke nogen Realitet deri, det er kun rent formelt. Det er mere et Stjønhedshensyn, som derved gjør sig gældende, end en Realitetsgrund.

Sagd: I Genhold til den Udtalelse, som nu fremkom fra den høitærede Finanzminister, skal jeg nu bemærke, næst efter at sige, at det omtalte Forslag om, at § 3 skulde gaa ud, var stillet, før vi vare bekendte med Ministerens Forslag om

at retablere den tidligere Affattelse af Paragrafen tilligemed Endringsforslaget ved anden Behandling, at isølge det Standpunkt, hvorpaa min ærede Medforslagsstiller og jeg staa til Sagen, tage vi selvfølgelig, saafremt Ministerens Forslag bliver vedtaget, vort Forslag om, at § 3 skal udstemmes, tilbage.

Formanden (Krabbe): Maa jeg gjøre den ærede Læser opmærksom paa, at, da det er 3die Behandling, og Paragraferne ved 3die Behandling ikke ere Gjenstand for Afstemning, uden at der stilles et Endringsforslag, er det deraf en Følge, at det ærede Medlems Forslag maa komme først til Afstemning. Ved 3die Behandling er et Forslag om, at en Paragraf gaar ud, et Endringsforslag, og maa, som det mest afvigende Endringsforslag til Paragrafen, komme til Afstemning først.

Sagd: Ja, saa vil jeg for mit Vedkommende jo rigtignok være meget tvivlsomt stillet, idet jeg jo ganske vist ikke vil berede hele Lovens Uanskeligheder derved, at det af Udvalget stillede Forslag muligen kunde blive vedtaget, og Paragrafen saa bagetter ikke kunde udstemmes, medens jeg ogsaa paa den anden Side er uheldig stillet, idet jeg jo ubetinget vilde foretrække den Stikfælde, som Ministeren vil give Paragrafen, hvorved jo Drefundsskipperne vilde blive fritagne for Skibsafgift. Som Følge deraf vil jeg nærmest lade det komme an paa det ærede Things Stilling til Sagen og de Udtalelser, som finde Steb, om der derefter skulde være Anledning for mig til at tage Endringsforslaget tilbage.

Boffen: De Indvendinger, som den høitærede Finanzminister gjorde mod det af mig stillede Endringsforslag, gik ud paa, at han ansaa Lovforslagets § 3 for ubrugelig med denne Endring, idet den forudsatte en diplomatisk Forhandling med vedkommende fremmede Stater, og at man da kunde vente, at der fra disse Regjeringers Side vilde blive reist en samlet Indvending mod det, hvorfra dette Endringsforslag gaar ud, idet man da vil forlange hele den paagældende Stats Omraade indbefattet i Afgjørelsen. Jeg skal nu kun bemærke, at det jo i og for sig er en Godkjendelse af den Lænte, som ligger i Forslaget, naar den høitærede Minister venter, at det fra en anden Stats Side vilde blive stillet op som en Betingelse for at gaa ind paa en Overenskomst. Jeg skal imidlertid ikke dvele herved, men kun sige, at mit Forslag jo aldeles ikke gjør den paagældende Bestemmelse en eneste Smule mere ubrugelig, end den allerede er nu; thi Forslaget fastslaaer jo, at det kun er en Del af det svenske, norske og tydske Gebet, som i den Henseende skulde komme i Betragtning, og altsaa, hvis Lovforslagets nuværende § 3 skulde gøres